

Onni Riemunen

HALVATTU

Onni Riemusen maailma

Halvattu.

Onni Riemunen

Halvattu.

Julkaisutiedot

© 2024 Onni Riemunen

Kannen suunnittelu: Onni Riemunen/Jopi Lyytinen

Sisuksen taitto: Onni Riemunen

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki,
Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt,
Saksa

ISBN: 978-952-80-7155-6

Sisälmysluettelo

Tavallinen Suomalainen mies.

Vika vai ominaisuus?

Luuri.

Suomen sanoja.

In memoriam.

Voimailuja.

Verkko.

Kapinallinen.

Uutisia.

Tee-se-itse.

Omin silmin kuultua.

Bläk faidei!

Terveys edellä.

Mökkiläinen.

Arjalainen.

Vallankahva.

Sähköpankki.

Ojasta poimittua.

Kantona laskessa.

Davy Crockett.

Vintti.

tavallinen suomalainen mies.

En ole omasta mielestäni umpimielinen.

Sain lapsena hyvän kasvatuksen, oman aikani mukaisesti. Silloin kun kaikki oli huonommin kuin nyt.

-Oli Koivisto ja lankapuhelimet.

Olen siis jääne muinaiselta ajalta jolloin ihmisillä oli erilaisia vanhanaikaisia määritteitä. Ennen oli esimerkiksi naisia ja miehiä. Nykyään, ainakin muualla kun täällä Umpi-perällä, näkee vain sellaisia halvatun neutraaleja henkilöitä joilla on joko nuttura tai joogatukka, liian iso kaulahuivi, kaksi numeroa liian pienet housut ja pitkä harmaa popliinitakki.

Aikaihmiset kinkuttaa liian pienissä housuissa kuin olisi syönyt Issakaisen tekemää lammaskaalia. Halvattu! Se juoksutti huussissa puolen viikkoa.

Miehet erottaa naisista korkeintaan kysymällä. Tosin siitähän loukkaannutaan, henkisesti. Kysyjä jopa fyysisesti.

Halvattu! Entäs ne töherrykset!

-Kädet piirrellään suurella rahalla ja koiperhosen harkinta kyvyllä varmaan japaniksi kirjoitettuja soijaohjeita, kaiken maailman halvatun elukoita tai puhelinnumeroita täyteen, innokkaimmat tuhertaa niitä kaulaan ja varmaan takapuoleenkin. Niitä sellaisia halvatun nahkapiirrustuksia.

Itse lopetin itseeni piirtelyn jo kolmevuotiaana kun sain selkään spriitussilla otsaan tehdyn taideteoksen takia. Kirjoitin sentään oman nimeni, -oikein ja suomeksi. Tinnerillä lähti, kyllä kirveli.

Entäs sitten urheilu?

Halvattu!

Koiviston aikaan me hiihdettiin kouluun kesät talvet järven poikki, ja oltiin heinätöissä ja pellon kivityksessä ympäri vuorokauden. Vapaa aika hypättiin pituutta tai uitiin kilpaa. Nyt harrastetaan rossvittiä tai jookkaa. Kaikilla sukupuolineutraaleilla ja kehopositiivisillä henkilöillä on tietenkin samanlaiset pinkit makkarankuoret jaloissa ja naruolkaimilla varustettu kolme numeroa liian pieni hihatton paita päällä. Mies ja -naisnutturat erottaa vaan leuan alla pienen auton hintaiseksi tulleesta, vahatusta ja trimmatusta parrasta, joka kuuluu varmaan ennen

mieheksi kutsutuille henkilöille. Röhnötetään jollain halvatun jookamatolla ja hymistään jingiä ja jangia tasapainoon ja mennään itse koko ajan enemmän epätasapainoon.

Sitten otetaan sellaisia halvatun omakuvia, selfieitä noin kolmen minuutin välein, Sitten esitellään voimaannuttavia tatuointeja ja otetaan ilme, joka näyttää että on ampiainen pistänyt huuleen. Näytetään vielä jotain halvatun käsimerkkiä kameralle vaikka ei tiedetä edes mitä merkki tarkoittaa. Hästäg mielenrauhaa.

Entäs sitten se itsensä hoivaaminen?

Otetaan naamahoitoloissa kohennus, ohennus, turvotus ja tötteröhuulipistoksia niin paljon että tulevaisuuden arkeologeilla on ihmettelemistä mikä tämä eliö on joskus ollut, puolet ruumiista on maatumatta vielä viiden sadan vuoden päästäkin. Löydetään luuranko, jossa on vielä paikallaan tekokumihiuulet ja silikoonitissit. Pitäisikin vaihtaa pesuhuoneen silikonit. Viimeksi ostin Umpi-perän raudasta sitä tarjoustavaraa, ei ollut laatua. Hapertui alle viidessä vuodessa.

Ihmiset on kohta niin sekaisin siitä, mitä heidän pitäisi olla, että hämmennyttään vessahädän yllättäessä,

kumpaan vessaan piti mennä. Ja kun sinne viimein uskaltaa mennä, niin pitää tarkistaa omasta henkilökortista lorotellakko istualtaan vai seisten.

Halvattu kun on kummallista!

Kaikki asiat on sekaisin ja mistään ei saa olla eri mieltä.

Kaikki pitää olla hyväksyttävää ehdoitta, ja ollaan silti kaikesta samaa mieltä kaikkien kanssa, ettei kukaan loukkaannu.

Ja jos loukkaantuu niin se pitää saada lehteen, nettiin, someen ja uutisiin.

Vähintään Umpi-perän sanomien lukijoiden palstalle.

Kunhan sillä ei vaan loukkaa ketään ja on yleisesti hyväksyttävää. Siiri-vainaa aikoinaan kirjoitteli joka viikko.

Oli vanhuuden höperö. Milloin oli joku vakoillut Siiriä ikkunasta kun Siiri oli kylvyssä, Milloin oli joku laskenut renkaat tyhjäksi pyörästä. Nimimerkkinä oli aina sama - Umpiperälläkö turvallista?

-Jos omistaa etnisen taustan eikä ole työnteosta kiinnostunut, siitä ei saa mainita mitään, edes tässä pakinassa. Eli en mainitse sitä.

Entäs sitten se lastenkasvatus? Koiviston aikaan oltiin ennen kouluikää naapurissa hoidossa, jotkut olivat

Tervetuloa Onni Riemusen Maailmaan! Onni asuu Umpi-perällä, jossa sattuu ja tapahtuu. Kirjan tajunnanvirran mukana voit seilata katsomaan mitä kuuluu naapurin Issakaiselle, kuka on Arska, ja miksi Mauno sukelti? Mitä löytyi vintiltä ja mikä on sydänvilimi.

Kirja koostuu, kuten edeltäjänsä, pienistä tarinoista joita voi lukea vaikka kahvitaulla, järjestyksessä tai epäjärjestyksessä. -Halvattu, kyllä järjestys olla pitää!

9

789528 071556